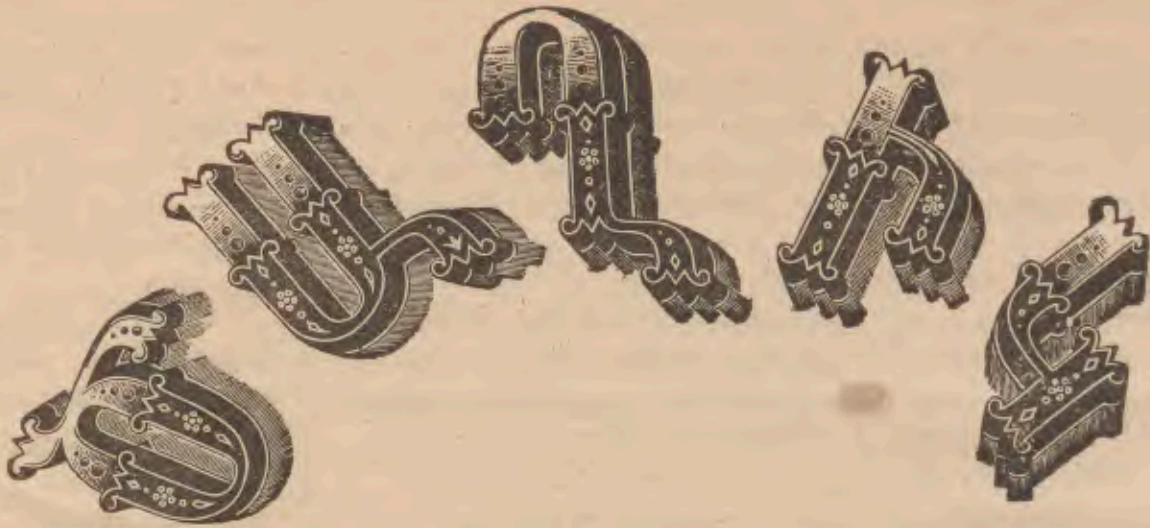

Ծանուցման տողը.
Առաջին. երեսը 5

ՄԱՐԶ

Gérant responsable
A. SAKAÏAN

ԾԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԵՐԿՈՒ ԱՆՁԱՄ ԿՐ ՏՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԶՈՐԵԲ-
ԵԱՐՔԻ ԵՒ ՇԱՐԱՐ ՕՐԵՐՆ : — Տարեկան բաժանորդագրութեան
գինն է 100 դուրուս արծաթ, — Վեցամսեայն 50. — Գաւա-
նաց համար 115 դրօ : Վեցամսեայ 60

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արսոնաէր եւ Տնօրէն Անտոն Սափաեան,
Կ. Պօլիս, Պապր Ալի հաւսէսի քիւ 20
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք եւ չեն տրուիր :

Թիի 103 Ա. ՏԱՐԻ

ԳԻՆ 40 ՓԱՐՍ

1887 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 16 ՉՈՐԵԲՇԱՐԹԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Շարժութ օրն Երուսաղէմայ Պատ-
րիարքական Փոխանորդ Գեր. Սիմէ-
ոն եպիսկոպոս Սէֆէրեան և Պատ-
րիարքական Փոխանորդ Գեր. Գէորգ-
Ծ. վրդպ. իւթիւնեան կայս. անձնա-
կան գանձուն նախարար Վսեմ. Յա-
կօբ փաշայի տունն երթալով ի Բերա,
յանուն Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր շը-
նորհաւորեցին Ն. Վսեմութեան ան-
ուն տօնախմբութիւնը :

Իզմիրի « Բէֆօռմ » հետեւեալն
հրատարակած էր :

« Մեղքիսեղեկ եպիսկոպոս տակա-
ւին քաղաքս կը գտնուի, հայ վաճա-
ռականի մը տունն հիւր է, սակայն
կը շարունակէ իւր մեկնման պատրաս-
տութիւնները : Գոյքերն արգէն հա-
նած է Ս. Ստեփաննոս եկեղեցւոյ ա-
ռաջնորդարանէն :

« Կըսուի թէ Կ. Պոլսոյ Պատրիար-
քարանին կողմէ տեղապահ մը պիտի
ղրկուի նմա յաջորդելու, սպասելով
որ էջմիածնայ Ս. Մինոգը զարժանն
տնօրինէ նորա ընթացքին նկատմամբ : »

ԱՐՁԱԳԱՆՔ

Ազգային արդի կացութիւննիս թէ
և աղէկ վիճակի մէջ է չենք կրնար
ըսել, բայց մեծ յոյս ունինք որ մօտ
ժամանակէ գործերն լաւագոյնս պիտի
կարգադրուին թէ Պատրիարքական
հրաժարականի խնդիրն և թէ նոյնին
յարակից պատճառներն շնորհիւ Օ-
գոստափառ կայսեր հայրախնամ ար-
դարասիրութեան :

Իզմիրի ծանուցեալ խնդրոյն դըլ-
խաւոր պատճառն թէպէտ և ալ դադ-
րեցաւ իւր պայքարը Կեդրոնական
վարչութեան դէմ շարունակելէ, բայց
ազգին թէ նիւթապէս և թէ բարո-
յապէս հասուցած չարիքը անդառ-
նալի կերպիւ եղած կեցած է. եւ
մեր սեւ ճակատագրէն Հրազդան ալ
ափսոս, իւր օրունան այսպնելի կեան-
քովը, ընդհանուր ազգին դառնացեալ
կեանքը կը թունաւորէ : Իւր ձախա-
ւել բաստարանութեամբ կը տգնի ան-
բասիր հանել զՄեղքիսեղեկ : Սա յան-
ձանք չունի եղեր, իւր բարեկամներն
ղինքը մօլորեցուցեր են եղեր. և կը
յարէ. « 1885 ին մէկ փափաք մը ու-
նէինք : Մուրատեան Մեղքիսեղեկ լը-
ռիկ մնջիկ քաշուեր Հայաստանի խո-
րերը վանք մը, անապատ մը ուր լի-

ներ կենդանի ներկայացուցիչ վշտաց
հայ ազգին որ տաս և ինն դար քրիս-
տոնէութեան նահատակ մը լինելէ յե-
տոյ, 19 դդ. դարուն վերջը դեռ նե-
րելի չէ իրեն պաշտել իւր Աստուած
(գիւր կուռք) իւր խղճին ազատու-
թեան համեմատ :

Ինչ կրնանք ըսել այս տեսակ խե-
ղապատակներու որք ոչ ըրածնին դի-
տեն և ոչ ըսածնին : Ինչ թերթի ուղ-
ղութիւն է այս որ չորս օր առաջ Մեղ-
քիսեղեկի ընտրութիւնը չը յաջողե-
լուն մէջ նախախնամութեան մատը
կայ ըսելով փառք կուտային Աստու-
ծոյ և չորս օր վերջը կը գանգատին
թէ մեր խղճին համեմատ զիստուած
պաշտել չեն թողուր զմեզ, այս-
ինքն Մեղքիսեղեկն էր ազգընտիր ը-
սել կուղեն :

Մեր կողմանէ չունինք ըսելիք այս-
պիսեաց, այլ միայն Աստուած շատ
քաշել չիտայ :

ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՁՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՆՈՐ ԱՐՈՒՆԵՍՏԱԿԱՆ ԼՈՅՍ

« Լեակիշ Մէգանիք » անդիական
ուսումնական թերթը հետեւեալ ծա-
նօթութիւնները կը հաղորդէ իւր ըն-
թերցողաց, այս նոր գիւտին նկատ-
մամբ :

«Ի նիւ-ծօրք, արուեստական լոյս արտադրելու համար, Տօքթ. Քէֆու. ուտ, մեծ բաղնիքի մէջ առջև բաւական յաջող փորձեր կատարեց: Այս լոյսին գլխաւոր արժանիքն է պարզութիւնը, ստուգութիւնը և աժանութիւնը: Արտադրութեան եղանակը սա է. — բամպակի վառօդ շուրջ հինգ հատիկներ, որպէս կը դործածուի «գօլօտիօն» շինելու համար, կը սփռուի տասնէն մինչև տասն և հինգ հատիկ «մանիէղիօմի» փոռչի վրայ: Յետոյ սա կը դրուի մետաղեայ «բլադի» մը վրայ, և լուսանկարը քաշուելու համար նստողէն շուրջ տասն ոտք հեռուն կը հաստատուի: Այդ, ոսպնածեւ ապակոյն (օպէք.քիֆ) խուփը կը վերցուի, և մթութեան մէջ, բամպակը կը բռնկեցըւի լուցիկով մը: Այս միջոցին լուսաւոր փայլակ մը կը գոյանայ. աւասիկ ամեն ինչ լինցած է, և պատկերը դրոշմուած է:

«Մըթըր Ռօքվուուտ» ծիծաղաշարժ միջոցին հանած է տղու մը պատկերը որ կատարելապէս արտադրուած էր ամեն մասամբ:

Ճշմարտապէս զարմանալի է որ այսպիսի վարկեանական պատկերներ կրնան արտադրուիլ բովանդակ մթութեան մէջ, և անտարակոյս հաճոյք մ'են պիտի բարդուի լուսանկարչական բռնութեան ներքո բաղմապատիկ հաճոյից վրայ, և բաց աստի, պաշտօնաւոր լուսանկարիչներու (ֆօթօկրաֆ տը բրօքսիօն) համար կարեւոր օգնութիւններ պիտի մատուցանէ:

Դ.

ԹԻՐԷ-ԵԱՂԸ ԱՂԱՃԸ

Աֆրիգա գլխաւորեալ վագը Սէ. նէկալ է ետլէթիմէ, «գարթիէ» եախօտ «թէրէեաղը աղաճը» թէսմիյէ օլունան աղաճարտան միւրէ.քէպ ճէսիմ օրմանլար քէշֆ օլունմուշ տուր:

Պու աղաճարըն քէսթանէնէ միւշապիհ պուլունան մէյլէթի չօճուղար մարիֆէթիյէ թօփլանըպ, ֆուլունաա գալիլուլուլուտան սօնրա, գապուղլարը տախի սօնուլարագ, տէրունիստէն չըգան նէսնէ խամուր կիպի եօղուրուլմագտա տըր: Պատէհու, պու խամուրըն իւղէրինէ սու

իւլմէ օլունըղը կիպի, մէվատուր թէրքեպիկէնէ Էսասիքէսի օլան «թէրէեաղը» տաւը, թէրէեաղը տաւընա պէնդէտիկի վէ եաղը օլունուղու իչին պու նամ իլէ միւսէմմա օլմուշ տուր: Սուեուն եիւղիւնէ թէրաքիւմ իտիեօր իմիշ, վէ պու «թէրէեաղը» հէմ եէնմէկէ վէ հէմ տախի եաղըլմագա սալիհ օլունընտան, եէրլի էհալի թարաֆընտան իսթիմալ օլունմագտա իմիշ:

Դ.

ՍԻՏ ԱՂԱՃԸ

Գուտըթ վէ ալամէթը ըէպպա. նիյեէնի տէլիլի ճէլիլի օլան առարը խարիդ-իւլ-ատէտէն օլմագ իւղրէ, եինէ Աֆրիգաաա «սիւտ աղաճը» նամիլէ մաարուֆ միւլպարէ.ք պիւ աղաճ տախի զիքրէ շաեան տըր:

Պու աղաճըն գապուղու պիւ պըշադ իլէ քէսիլէճէք օլուր իսէ, «ղաեէթ չիֆապալիշ վէ սըհէթ ու աֆիյեէթ» նօղթաի նազարըլա ֆէվաիտի քէսիլէեի մուճիպ պիւ սիւտ ճէրէեան իթմէքտէ, վէ խալիս սիւտ վէրէն հայվանթաա մահրում օլան Աֆրիգանըն հէր մահէլինտէ իշպու պէրէթթաար աղաճտան պուլունմագտա տըր:

Դ.

Հին եի նոր ԴԱՐՈՒ ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻԻՆԸ

— Բա Աղաւնի . . . քա աղջիկ . . . ալանդի խուրչին կաթեր է, չես իմանար վայ կլիսուս, ելի սա գիմացի բաթըրտըն ինչ է հասկցիր:

— Մայր իմ, կարծեմ դարձեալ ընկերութիւնը այսօր նիստ ունի:

— Ինչ կըսես . . . չեմ հասկնար. . . մէյմալ ըսէ:

— Կարծեմ այսօր դարձեալ ընկերութիւնը ժողով ունի:

— Հա՛ պան մը կայ սալթտա պօշ տէյիլ, պունտա պիւ իշ վար. առնք հիլ իրիկուն ժողովը չէին ընէր. հա իրաւոր պան մը կայ, ասօրվան օխտը թօփը պէլքի ասօր համար էր սօնըրա ըսին քի կրակ կայ ամմա՝ մուլթախա պան մը կայ:

— Բան մը չիկայ մայր իմ հանգիստ եղիր, ինչ պիտի ըլլայ:

— Վայնի վրադ պան չիկայ բան չիկայ, չես լսեր կոր անկաճ ճէպսէ, երկու սահաթէ կը պօռան կը պօռչ-

տան կոր, վայ կըլիսուս մեղա կը կոր. ծանի կոր նէ, ամմա ինչ կըսեն չեմ հասկնար:

— Խօսք կուղեմ կըսեն կոր մայր իմ:

— Բօքօղ եմ կըսեն կոր՝ էյ այդ տեղը թօփլանմիշ էղէր էննէ ֆայտա մը ունի:

— Ձէ . . . մայր իմ որչափ զիւ կը յօգնեցնես, ինչ գօլուարին բան է եղեր քեզի խօսք հասկցնելը:

— Սա տիօղին նայէ տիօղին, քէս. տանէտէն չըգմըշ գապուղընա պէ. յէնմէյօր՝ օղորմած հոգին չըլլար նէ առ բաժնեւորդ ուր տեղ սորվէիր պիտի, ամմա ըսի ան առնէր քի տրպա. տուն չը խրկենք սօնըրա մեղի չը հաւնիր. նասըլ քի բաժնեւոր եկաւ երաւ՝ սե օր սե սահաթէ էղէր քի քեզի տրպատուն ենք զրկեր:

— Կաղաչեմ մայր իմ չ'անիծէք զիս պարապ տեղը:

— Բա մամուղ լեղուէն խօրաթէ քի հասկնամ, մուշու Բօլը կայ նէ ա. նոր հետ առ պիլիմը խօրաթէ՝ ինծի հետ իմ լեղուէն խօրաթէ ես ֆրա. սըղճա չեմ հասկնար:

— Խօսածս գաղղիերէն չէ մայր իմ, իւն իսկ հայերէն է:

— Գաղղիերէն ալ տեղը մնայ հայերէն ալ, սա գիմացի բաթըրտըն ինչ է նէ ինծի խապար տուր չէ նէ կելեմ հիմայ թէքմէիս տակը կառ. նեմ քեզ:

— Մայր ըսելու տեղ պէտք է քեզ հրէշ ըսել:

— Ձէ՛ խալպ պօլօտիքա ալ չուղէր հրէշտակ ալ չեմ:

— Կուղես նէ սադան եղիր:

— Նէ սաթան օլայըմ քա, պէն չինկեանէմիյիմ, փողիկ սաթայըմ, ալ սանա սաթան ալ սանա սաթան. . . քիւթ . . . բաթ . . . քիւթ:

— Մայր իմ այդ քու ըրածներդ բարբարոսութիւն է, յանդգնութիւն է վերջապէս անկրթութիւն է:

— Վայ մեղքիս չ'ծեծեմ՝ ըսի ըսի չեղաւ, տասնք վեց տարու եղաւ. տահա էշու պէս ծեծ ուտելու ճամբաներ կը բռնէ քեզի, չնորքով առաջ պան մը հարցուցի ճուղապ տուր վայկըլիսուտ, հէմ կը ծեծեմ հէմ փիւշ ման կըլլամ: Լիւր քուղում Աղաւնի, ճանրմ Աղաւնի քա կէնէ կը պօռան կոր,

չորնար ծառուներս տէ քէշկէ չը դար-
նէի . . . օրդարի գըղըմ էկուր :

— Որդնոտիս :

— Էկուր քըղըմ էկուր մօրդ խօս-
քը մտիկ ըրէ՝ վաղը մէկալ օր տուն
ալ մօր կըլլաս տէ . . .

— Մարմրիս :

— Էյ կէնէ ինծի տողերու սար-
սափներու պիտի հանդպնես , կէնէ
էօրքէլէնմիշ կըլլամ կոր՝ հիմա քեզ
պղիկ պղիկ պիտի ընեմ , քա ինտաղդ
վար անցնի ես ալ կարողուած տալե-
նքս ինտա ըրի չը կարգուիմ՝ տէյի
ամմա կարգեցին Եկուր աղջիկս ե-
կուր ինտա մնէր ինտառ աղէկ պան չէ :

— Տեսնեմ ինչ պիտի ըսես :

— Սա դիմացի բաթըրտըն ինչ էնէ
ան զրույց . ինչ կըսեն կոր նէ ան ը-
սէ պաշխա պան չեմ ուզէր քէնէ :

— Ահա՛ քուէարկութիւն պէտք
է ըլլայ կըսեն կոր :

— Քա քահվէարկութիւնը ինչ է ,
խաղվէն ալ վրայ պիտի դնէ , զաթէն
վրայ դրած էր վրայ ստանպօլին մէջ
րահաթութիւն չը մնաց , մէկ խմբու
խաղվէ մը ունէինք ան ալ տահա վը-
րայ պիտի դնէ , նէյիսէ պուռնութիւ-
յէն վաղ անցայ լաքին խաղվէէն վաղ
չեմ կրնար անցնիր , առտունները տէյքի
երեք չորս անգամ իրարու վրայ չը
խմեմ կըլլօսա տեղը չի դար ատ ը-
սածներդ միւշկիւլ պան է աղջիկս :

— Աւելի խօսք չեմ կրնար ընել ձեզ :

— Հա ան հէրիֆը՝ ամեն ատեն
պարէ՛ ախտուսթա ալ չընենք , մէկալ-
նօր եկեր բարայ կուզէ՛ արինային
բարան սուի սօղրա էկուր տէ ամէ-
լին բարան տամ ըրի :

— Կը ձանձրացնէք զիս մայր :

— Հա ամեն ատեն զըրպ չըքտըմ
մ՝ըլլար քիչ մը ալ ծանրըցիր :

— Ալ պիտի լուեմ չպիտի պա-
տասխանեմ :

— Քա կէնէ կը պօռան կոր , էր-
կու աշուքնին խաղայ . սանքի քօնսօ-
լիտ խանն ենք քա քուզում Աղաւնի
ի՛նչ կըսեն կոր :

— Մեծամասնութիւն պէտք է
ըլլայ կըսեն կոր :

— Մեծ մամուս . . . ըլլայ կը-
սեն կոր , ասոնք ժողովքի չեն եկեր
ճուրճինայի էն եկեր :

— Զանգակը չալուեցաւ ալ ժո-

ղովը կարծեմ իւր նիստը պիտի վեր-
ջացնէ :

— Քա նայինք սա տուրս էլլող-
ները ո՞վ են , հա . . . ճանչցայ սա
Սոխ ուտողին թուն է . . . սա ալ տը
Բըէմին տղան է . . . սա ալ ծուռ ճի-
տին փեսան է , հիմա ասոնցմէ մէկը կը
կանչեմ ա՛ . . . Ծօ՛ , ինծի նայէ տը-
ղաս , աս իրիկուան կիւրիւթիւնները
ի՛նչ էր քուզում զաւակս չիտակը ըսէ ,
էս քու մամուռ խաֆատարն էի վախ-
թով , անոր հետ շատ պաներ ըրած
էնք , տէյ կիտի վախթ տէյ , անոր
Սոխ ուտող կըսէին , ինծի ալ խմար
ծամող , քուզում տղաս չիտակ ըսէ
մեծ մամուռ հօգուն համար :

— Այս իրիկուան ձայները ուրիշ
բան չէր եթէ ոչ . . .

— Հէ՛ . . . կայնէ՛ չեմ հասկնար
կոր , Աղաւնիս ատ խորաթայէն աղ-
ւոր կը հասկնայ աֆ կընես տըղաս
կայնէ կանչեմ : Աղաւնի , Աղաւնի :

— Հրամմէ մայր իմ :

— Քա աղջիկ էկուր նայէ ի՛նչ
կըսէ , աս ալ Մուշու Բօլին պիշիմը
կը խորաթէ կոր , էս չեմ հասկնար
լաքին տուն ասոնք լեզուէն աղւոր կը
հասկնաս հասկցիր տէ ինծի խաղար
տուր :

— Ներեցէք պարոն , ինչ որ ըսիք
քիչ մը առաջ նորէն կրկնեցէք :

— Մայրդ հարցուց քիչ մ՝առաջ
եղած ձայներուն պատճառը և ես
պտտասխանեցի այդ ձայներուն պատ-
ճառը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ ընկե-
րութեան տնօրէն ժողովոյ ընտրու-
թիւնը :

— Ըսել է տնօրէն ժողովոյ ան-
դամ ընտրեցիք :

— Այո՛ , տնօրէն ժողովոյ անդամ
ընտրեցինք :

— Ծօ՛ . . . ո՞ր Աղամը կտրեցիք ,
իրէքճին՝ . . . թէվէքէլի չէր քի ան
խտար պուռալու ծաներ ելաւ , տնա-
չէնին տղաքը , խապահաթը ի՛նչ էր
քի ատ պանը ըրիք , պարէ տահա
ճահիլ չըլլար . . . վախ , վախ , վախ ,
վայ մօրը կըլխուն :

— Կաղաչեմ պարոն , ինչ որ մայ-
րըս կըսէ ահանջ չի կախէք :

— Կուզէք Դադ . խօսինք օրիորդ :

— Ոչ , Հայերէնը աւելի կը սիրեմ :

— Եւ ես ձեզ կը սիրեմ :

— Եւ ես զքեզ յաւիտեան պիտի
սիրեմ :

— Քա ատ սիրեմի պիտի սիրէի
լախրտները ի՛նչ է , չէ՞ք խպնիր ,
չէ՞ք ամչնար :

— Ներեցէք խաթուն քերակա-
նութիւն կըսեն որ Հայոց լեզուին բա-
նային է , և այս սիրեմ սիրեալ անոր
մէջ կը խանարհուի , որուն բայ կըսուի :

— Հա աղճիկս աղէկ է քուինտ է
խապահաթ մը ունի որ ամենուն բայ
կուտայ , թէ որ բայ չիտայ նէ ես ալ
քեզի պէս կը սիրեմ , աֆէրիմ օղլում
ինտոր ալ կիտծար :

— Գիտցիր օրիորդ որ եթէ սոյն
խօսակցութիւնները իմացուի այս շաբ-
թուան Ծաղիկին մէջ զաւելտական
յօդուած մը կրնան ըլլալ :

— Բարեբաղդ կը համարիմ ինք-
զինքս եթէ զաւելտական յօդուածի
մը մէջ տեսնեմ :

— Մի՛ ըսէք , այդ բանը օրիորդ
ինձ համար բարոյապէս մեռնիլ է :

— Երթայք բարեաւ , կրկին տե-
սութիւն :

ԱՂԱՍՏՈՐԴԻ

ՊԵՏՅՈՒՄԱԼԸ ՊԵՋԻԿ ՕՅՈՒՆԼԱՐԸ

Պունտան օն պէշ սէնէ մուգատ-
տեմ , գըշ կէճէլէրի պիր խանէյէ իւշ
տէօրթ ֆամիլեա թօփլանայլտը . վա-
գըթ կէշիրմէք իշիւն օյնանըլաճագ օ-
յունլար , ես Ըսկանպիլ , ես Դօղ վէ
եախօտ զուլում էթսէ իքիեիւզ օյնար-
լար ըտը , ֆագաթ չիմտի աղ միւտ-
տէթ զարֆընտա մատտի վէ մանէվի
բէք չօգ օյունլար օյնանմաքտտորը-
լար , մէսէլա դեաղըտ օյունու օլա-
րագ Ուիսթ , Պրիշ , Բիքէթ , Էքար-
թէ , Պաքարա , Լանսքիէ , Պէղիք վէ
սայիրէ կիպի օյունլար , դօղ ըսկամ-
պիլ վէ իքիեիւզիւ պիւսպիլութիւն պտ-
թալ իթալէր , ֆագաթ պիղիմ պահ-
սընա կիրիշէճէկիմիզ Պէղիք օյունու
վասֆընը կէշալիկիմիզ օյունլարտան
եէնի օլտուղունտան , օդույանլարը-
մըզա պու իւզտէն տախի պիր խըտ-
մէթ էթմէք նիյէթի իլէ , իշպու նէ-
վիճատ պէտտուալը պէղիք օյունունը
թարիֆ իտէլիմ :

Ոամաթիտա կէչէն աղչամ խա-
նէնին պիրնտէ պիր դաշ ֆամիլեա

ճէմ օլարագ, գեաղըտ օյունու իլէ վագըթ կէշիրմէք ատէթտէն օլտուղունտան օյուն մասասը անիտէ օրթաեա գօնտու :

— Էյ ճանրմ աղըղ տատը իլէ պիր Պրիշ եաբաճաքմըյըղ :

— Եինէ շու պաթաճագ Պրիշինիղէ պաշլամայըն, էօյլէ պիր օյուն օյնայընքի գատընլարտա օյնասըն :

— Էօյլէ իսէ օն բարալըք պիր պաքարա չէվիրիրիղ :

— Պաք պու տէտիկին էյի, հայտէին գըզլար չէօյլէ մասայա եաքըն կէշին :

— Ինանըրսան պէն պագարա պէլմէմ :

Մատմաղէլ բէք գօլայ տըր եանըմտա օլթուրուն, պէն սիզին գեաղըտընղա պագարմ :

— Հայտէ, պու եանա կէշէնէ՞ Հիւսնիկ :

— Եօգ պէն, Օննիկ աղայըլա Պէզիկ օյնաեաճաղմ :

Պաքարա օյունճուլարը մասանըն էթրաթընա ճէմ օլարագ, պաշլատըլար խահիշ իլէ օյնամաղա, պէրիտէ Հիւսնիկ աուտու իլէ Օննիկ աղա տախի եալընըղճա պէզիկի գուրտուլար :

— Բիւշիւք քէսէն գեաղըտ վէրսին :

— Պաշ իւթիւնէ էֆէնտիւմ . . . պէն վէրէճէյիմ :

— Փիլիս . . . սուռաթ մը պիլէ չես տուեր :

— Կուզես նէ իմ ունեցածներս տամ :

— Վախնամ խօզ պիտի բանաս :

— Հէլէ սա մաշան խօզ ընենք . . քառսուն :

— Պանուխ, կապուխ, սա նայէ ձեռքս մէկ հատ մը պիլէ չիկայ :

— Իշթէ մաշայի պէյ մնալ քաշեցի :

— Մատներդ կոտորի . . . չորս ախճիկ, վաթսուն :

— Դուն ալ չիչէկ հանես տէ մարդերեադ չընայի . . . 250 :

— Միկ ծիկ կաս պիլէքիմ . . . սպաթիէն հարիւր յիսուն :

— Վայ միսկին, գիթըտ կոտորի հէմէն . . . իշտէ հինգ հարիւր :

— Էյ գէօրնաս չը հասնիս :

— Առ քեզի 250 մը տահա :

— Բերանդ բռնուի :

— Չորս պէյ, հարիւր :

— Ճաթիս ճըդկիս :

— Չորս պաճախ, քառսուն :

— Դիլուդ վրայ փարատի . հահ 250 :

— Պօղազդ կայի :

— Մէյ մնալ երկու հարիւր յիսուն :

— Չը հասնիս չը կատարիս :

— Չորս ախճիկ վաթսուն :

— Վայ խըյանէթ, սա՛նաթ մընէ աղջկան մը կը պէքէյէմ կոր քի հինգ հարիւր ընեմ, ձեռքդ կոտորի քի բռնեք պահեք ես :

— Ախ, մէկ օրեայի պաճախ մը, հահ. արեդ սիրեմ եկալ իշտէ քեզի 1,500 բառթին լմնցալ :

Կուրիկ կուրիկ ըլլաս հէմէն տէյէրէք իքինճի բարթիյէ պաշլատըլար, պիղ տախի շու իքի եանըլ Փոխասացքեարի սէօյլէնէն պէտուալարը պիր պէյաղա գայտ իտէրէք իշպու պէտուալը պէզիկ օյունունու էօյրէնմէյէ հալէսի օլտըլար իշին նէ շըր իյէտիք. ֆագաթ մութլագ սուրէթտէ եալընըղ պալատէքի պէտուալէր իսթիմալ օլունսուն տէմէյիղ, օյունճուլար տըշարտան իսթէտիքէրի պէտուալարը գուլանմաղա մէգընտուրլար :

ՇԱՐԻՎԱՌԻ

Ա Ռ Ա Կ

ԵՐԿՈՒ ՃԱՆԱՊԱՐՅՈՐԴՔ

Եղբայր Թովմաս և իր ընկերն Մաղաք ի միասին ճամբորդէին ի քաղաք, Թովմաս գըտաւ ճամբուն վրայ մի քսակ Ոսկուկ լեցուն՝ որ բաւական էր մեծ կակ, իսկոյն առաւ, տեղաւորեց ի դըրսպան,

Մաղաք անդրէն աչքն սեւեռեց նոր վրան,

Ո՛հ, ինչ աղւոր բաղդ «մեղ» համար, ո՛վ Թովմաս,

Ուրախութեամբ սրտի, գոչեց լաւ «մնաս» (1)

Ինչ կ'ըսես, ծօ՛, ըսաւ Թովմաս պաղերես,

«Մեղ» համար մի, ինչ աղւոր ալ կը զրուցես,

«Ինձ» համար է այդ, ես գտայ քեզի՛ ինչ :

Մաղաք լըռեց չուզեց ըսել և ոչ ինչ :

(1) «Մնաս, ստակ,

Դուրս ի դաշտէն՝ մինչ գէպ յանտառ կ'երթային,

Կային այն տեղ պահուած գողեր ի մ'անկին :

Թովմաս երբոր զանոնք տեսաւ հեռուէն

Դողդըղալով իսկոյն գոչեց սարսափէն, Կորսուեցանք երկուքնիս ալ՝ «դունու ես» :

Ոչ, բարեկամ, ըսաւ Մաղաք պարզերես,

«Ես» բընաւին, իսկ «քեզ» համար, այդ ուրիշ,

Ասեղնին՝ իսկոյն կ'ըլլայ «սըվըշմիշ» : Ընթարմացեալ կալան Թովմաս, առահի

Յանձնէ նոցա, զիւրըն քըսակ ոսկուկ լի :

Որ արկանէն ի մոռացօնս զընտանիս Յաւուր բախտին, և առնէ զնոսա խաղախ,

Չիք ոք նըմա դժբաղդութեան իւր սատար :

(Ֆլորիան)

Թարգմ. ԵՂԻՍ. Գ. ԳՈՐԱԳՈՍՏԱՆԵԱՆ

Ս. Սահ. Վարժարանի

11 Դեկտեմբեր 1887

Ի Սամաթիա

ԳԼԹՐԻԶՄ

Իքի կէօղիւմ՝ Վիչենիյիմ նէ՛ այքըռը սոյ սէվէրիմի սէնտէ պիլիրսին :

— Սէվտիկինի պիլտիկիմտէն տէկիլմի քի սէնտէն ուղագ գաշեօրում :

— Մեղա Յիսուսում, քա պու նէ՛ տէմէք տիր :

— Պէնիմ գապահաթըմ եօք սէվկիւլիւմ Լուցիք, սէնին ամուռընտան դօրդտուղումս սէպէպ, ճէպիմին պօշլուղու տըր :

Դ.

Նէ պաշընը ասմըշ կիտէօրսուն Գրիգոր աղա սէնտէ պիր տիւշիւնճէ օլմալը :

— Տէրտիմի պիլմէզսին քի ախպար, պիր ատամ էվլէնիր տէ նագըս գարըեա տիւշէ՛ր մի, տիւնեա պաշընա ճէհէննէմ օլուր :

— Նէ՛ վար խայր օլա, եինէ գարա քէտի մի՛ կէշտի արանըզտան :

Ս. ՅԱԿՈԲ

— Պէ գարտաշ, հէր կիւն էվին իշինտէ խըրըլթը էքսիկ տէկիլ, մէրամը նէ տիր պիլմէմ, վայ ֆիլանճային կնիկը ճանֆէս ֆիստան հագեր էր տէր՝ դավլա էտէր, պէսլէմէ չես բըռնէր կոր տէր խըր չըգարըր, էվէլի կիւն տէ աշճըեա եօլ վէրէճէկիմ տէրի, էյէր անոր ճամբա տաս նէ ես ալ մօրըս տունը կերթամ տէտի իսէ, պէնտէ ինատընա աշճըեա եօլ վէրտիմ տէրի չօլուգ չօճուղու եիւզ իւսթիւ պըրագըպ անասընըն էվինէ կիթտի:

— Էյ պունուն գօլայը վար, կիթտաներէց փափազընը պուլ իշի օնա աղնաթ:

— Պու կիւնէրտէ օնունտա գարըսը այրըլմը անասընըն էվինէ կիթմիշ օ տա նէ՝ եաբաճաղընը շաշըմըշ:

— Էյլէ իսէ, էվվէլ կիթ փափազըն գարըսընը պարըշտըր քի ցէնին իշին պիթտին:

* *

Ստան պօլտա՝ հաթտա պաշըճա գուլումճու էսնաֆընտա դատիմտէն պէրի պիր առէթ վար քի ալաճաքըլեա ճուճա էրթէսի կիւնիւ բարա վիրիւրէր կիւեա քի պաշկա կիւնէրտէ պօրճ էօտէնմէգ:

Ճուճա էրթէսի ագշամը, աեադտա կէզէն աշճըլարտան պիրի, պիր գուլումճու ուստասընտան փարայ իսթէտի:

— Պու կիւն փարա եօգ ճուճա էրթէսի կէլ:

— Իշթէ պու կիւն ճուճա էրթէսի տիր եա:

— Վայ էյլէ մի, պագընտը թէքմիլ ունութմուշըտըմ. արթըք սանա զահմէթ տիր, կէլէճէք ճուճաէրթէսի կէլ:

* *

— Օ տէ յիլ ամա, սիրքէճի սթաս սիօնունու եաբըեօրլար կէօրտիւն, ֆագաթ բէք ճէսիմ շէյ օլաճագ տէյօրլար:

— Պանա դալսա, սթասիօնտան իլէրի դումբանիա քէնտինէ իլքին պիր նիզամնամէ եաբմալը:

— Նէյէ, նիզամնամէլէրի եօգ մու:

— Եաբմըշլար պիր թանէ ամմա, նիզամնամէ եաբալըմ տէրքէն աճէլէ իլէ նալընճը քէսէրի եաբմըշլար, տաիմա քէնտիլէրէ թարաֆ եօնայօրլար:

Շաբաթ օրն Ս. Յակոբի տօնախըմբութեան առթիւ շատ տուներու մէջ գիշերահանդէսներ կային. ընդհանրապէս Յակոբներն ալ բազմաթիւ են ընդ որս և մենք, սակայն այս տարի մեզ համար Յակոբոս քլլալ հարկ եղաւ. այսու հանդերձ ուրիշ Յակոբներ՝ ինչպէս կըսեն ուսմիօրէն, իրենց օրն օրըրին. որոնցմէ միոյն նկարագիրն պիտի ջանանք աստ ընել:

Պարոն Յակոբճանը Ս. Յակոբի տօնախմբութեան համար ուրբաթ օրունէ ամեն պէտք եղածներն հոգացեր էր. շաբաթ իրիկուն տան մէջ մեծ իրարանցում կար:

Տան տիրուհի Մարիամ հանըմը ձուագեղ կը տապկէր խոհանոցը, երբ տան դուռը զարկին:

— Գալինիկ տուռը նայէ ո՞վ է:

— Հիմայ վրաս կը հագուիմկոր, վարնես իշտէ քիշ մը պաց:

— Թափան ընտոր ձգեմ տէ տուռը պանամ, բէնճիրէյին քովէն քիշ մը չուանը քաշէ:

Այս միջոցին մի քանի անգամ դարձեալ տանը դուռը զարնուեցաւ:

— Գա ձեռքիդ գիրա՞ կուղես ախճիկ, տուռները վար կառնեն կոր:

— Աման՝ արթըլս աման, հինգ թագկէ բահաթ չեն թողուր ըսելով վերջապէս օրիորդ Գալինիկ դրան չուանը քաշից:

— Եկողը գինետան սպասաւորն էր:

— Նէ իստէրսին ծօ:

— Ակորճան աղա կէօնտէրմիս, տէյօրու քէ տամէճանա վարիմիս վէրին քէ թաեթմօսօ:

— Գա տուտու էկոյ նայէ ինչ կըսէ եո պան մը չեմ հասկընար կոր:

— Բախիյին տամէճանան կուղէ վերը թափանին առան է հանէ տէ վար պեր:

— Վրաս հագուեր եմ ես հիմայ թափանը էօրիւմճէքներուն մէջը չեմ մանար, ծօ դունտուրալարընը չըբար տա կէլ թափանտան էնտիր տամէճանայը:

Գինետան սպասաւորն առիքն ելնելով տամէճանան վար իջեցուց:

— Սէօվէմիս քէ պէրապէր ալթի մուսաֆիր կէլէճէք:

— Էյ բէք էյի սէյլէքի չուանան կանօխ կէլսինէր:

Գինետան սպասաւորն առանց բան մը հասկնալու մեկնեցաւ. մայր ու աղջիկ սկսան պատրաստութիւն տեսնել, դուռը նորէն զարնուեցաւ: Օրիորդ Գալինիկ դուռը բանալով բացագանչութիւն մը արձակեց:

— Վայ բարի եկաք եաքուտ հանըմ Ակիւլիւնեա՞ն ուրէ:

— Բովի հոռմին կէնճին հետ հիմայ ուրէնէ կուգան, ես Պիտտոսին ըսի օրդայ հայտէ մենք եալլահ ընենք երթանք:

— Բէք աղէկ ալ ըրեր էք ծեղի պան մը ըսեմ, խալապալըլսը չը կօխած սէօզ պիլլիք մէյմէկ բախի նետենք:

— Խմենք եա, պուտա պէյլէ պիր կիւն տիր սա շիշէն աստին անցուր:

— Օգկըդ պաքնեմ, շատ մի լեցուներ եքը կըլտս կը տառնայ:

— Գա բան մընալ չըլլար, էյ ճանըմ խերը տեսնաս թագը պսակը պագնես, անունովը ապրի մնայ:

— Ողջ ըլլաք, գա ախճիկ, խենդեցա՞ր ատ քանինճի բախինէ, եքըլը ավլուին չուանը կը փախցունես:

— Գա աման տունալ. ան պան մը չըլլար, խըմէ գա:

Այս միջոցին դարձեալ դուռը զարնուեցաւ եկողներն պարոն Ակորճանն և իւր եօթը հիւրերն էին որ արդէն դուրսը բաւական խմած ըլլալուն, դրեթէ կէս դինով դռներն ներս մտան:

— Վայ՝ բարիիկուն ձեզ, եագուտ հանըմ, էրիկդ հիմակունէ քաղաքը տուաւ:

— Սուտ է գա՛, պէն տահա սապահա գատար չագարըմ, էվէրիր քի ահպապ ուլիուն օլտուն. էյ ճանըմ հանիյա, պիղ տահա պիր շէյ աղնաեամառըք:

— Էյ հայտէ պուեուրուն եօքաըլը դարտաշըմ, իլլահըն վէրտիկինտէն, տօսթլար սայէսինտէ, էհ՝ պիղի սարհօշ էտէճէք գատար ըագը շարապըմը պուլունուր:

Այս հրաւերին վրայ, բոլոր հրաւիրեալք վերի սրահը ելան ուր անկիւն մը խոշոր սեղանի մը վրայ բաղմաթիւ փոքր շիշերու մէջ օղի լեցուցած էին և մաստիքան տիւղ օղիէն

զանազանեւում համար շիշերու ճտիկ-
ներն կարմիր ու կապույտ ժապավենով
կապուած էր :

Հրաւիրեալք ամբողջովին այդ-
խոշոր սեղանին քով բոլորուեցան :

— Անչէ ամա կերակուրը հազըրէ՞մ :

— Կեցիր նայինք մարիկ , հելէ մէկ
քանի ըստի խմե՛ք :

— Վույ օրդտի բէք ըստի տալ-
միշ մըլլաք եթէ իշտահնիդ չը մնար
կարակուր ուտելու :

— Կերակուրը ինչ պիտի ընենք Մա-
րիամ հանքմ , Ալլահա շիւքիւր մէղէ-
լէրմիդ զանի , Եագուտ հանքմ հէփի-
միդ պիր թօգա էտէճէ յիդ պիզիմ Ա-
կորճան ազանըն աշկընա իշէճէիդ ,
սօղրա Սինէմ պիզէ պիր մանի օգու-
եաճաք :

— Գալինիկ սուռնէ , միսաֆիր է-
կաւ վազէ պաշ :

— Ակիւրնեան իշէն դօդօնա էլ-
տօքսինէ :

— Վա՛յ հօշկէլտինիդ սէֆա կէլ-
տինիդ , Ալլահ պիլիր գօդօնա պու-
ազչամ պէնի էհեա էթտին , երկու
հատ ըստի խտտէխ սահա բեր :

— Իսմիսիլէ եաստեասի , քէթօ-
խրօնօ , Մարեամ խանում , խայրիսինի
կէօրէսի :

— Ծօ տղայ եավրում Ակորճան կե-
րակուր ուտենք , սահաթը իրեքը կեր-
թայ կոր :

Էյ պէ՛ , տուրպաքալըմ , ամեն մարդ-
մեկերկու ըստի պիտի խմէ , հայտէ
պաքալըմ Սինէմ , պիզէ պիր մանի օ-
գու ամա շու սէնին սագլը մանիլէ-
րինտէն , Գալինիկ սա ըստինեքը լե-
ցու :

— Սինէմ աղան մանի պիտի կանչէ
նէ ես ալ ըստի մը կուղեմ :

— Եաշա Պիստոս հանքմ թըրնա-
զընըն ուճունա գատար գարքսըն պէ,
հայտէ պաքալըմ պարոն Սինէմ հէ-
բիմիդ սանա պէքէքօրսզ :

— Ատամ ամա՛ն , ատամ ամա՛ն . . .

— Ալլահ . . .

Եաշա՛ պարոն Սինէմ :

— Ատամ ամա՛ն , ատամ ամա՛ն . . .

— Ծանըդ սիրե՛մ դէբէնէ՛կ . . .

— Ատամ ամա՛ն , ատամ ամա՛ն . . .

— Պէքարտաշ պիր շէքէր չիյնէ-
եէճէքսէն չիյնէ տէ պիդ տէ տինէեէ-
լիմ , պու ատամամանըն սօնունու կէ-
թիւմէտին :

— Եօ՛ք , պանա պագ , պէն պու-
րայա չալըճը տէ յի կէլմէտիմ , մա-
նիճի տէ տէ յիլիմ ,

— Սանա չալըճը մանիճի տէ յէն
վա՛ր մը , պիր լագըրտը տըր էթտիք ,
պու տա թօհաֆ պէ՛ :

— Ատամ ուղաթմա պարոն Սինէմ
սէն շու մանի օգու :

— Եօք աըթըգ օգուամ , էլալէմի
էյլէնտիրիճի տէ յիլիմ պէն :

— Զօր էթմէ պէ , վարսըն օգու-
մասըն :

— Մէճիլիմիդտէ կուռք կիպի օ-
թուրաճագասն նէ յէ կէլտին :

— Պէն էլ սահապընա կէլտիմ սա-
նա կէլմէտիմ ,

— Ծօ ախպար սուս օլուն այըպ տըր :

— Զէ ամա կարապետ աղային ը-
րաճը հիշ վայրում չառնեք :

— Գա անոր ինչ ըրաւ կարապետ
աղան մեղա տէր մեղայ :

— Զէ , Եագուտ հանքմ , մահալլէին
սախան չէինք , մեղայ հէր կէօնիւտէ
պիր աղան եաթար :

— Ատամ օտմիդ պագնիմ մէճ-
լիսնիս հարամ մընէք :

— Ինչու պիտի հարամ ընենք ,
մենք եըթմանք օր դուք էյլէնմիշ ըլ-
լաք , հայտէ ծօ Սինէմ :

— Կարապետ աղա կլոխս ցաւ մը
ինկաւ օտկըգ պագնեմ տուն իյնանք :

— Բա խըյանէթնէր օտկընիդ պագ-
նեմ խաթերս համար օյուն սօղլու-
նութին մի հանեք :

Ոչ Եագուտ հանքմը և ոչ Պիստոս
տուտուն համոզուեցան կենալ , և մին
իւր ամուսինը կարապետ աղան և միւսը
իւր որդին Պ. Սինէմը առնելով մեկնե-
ցան տունէն , որով այս Ա. Յակոբի խըն-
ջօքին ինչպէս կըսեր լուսահողի մա-
միկս , սատանան խառնուեցաւ :

ԻԽԹԻԵԱՐԼԸՂԱ ԳԱՐՇԸ ԹԷՏԱՊԻՐԻ ՍԸՀՀԻԵԷ

Փիլատէֆիա շէհրինտէ , պիր
մէքթէպին մուալլիմի պուլունան Հօր-
թիօ Վուսուտ նամբէֆէսէօր՝ Էօմբիւ-
նին ուղանմասը իշին իթթիլսագլ լա-
ղըմ կէլէն պաշլըճա թէտապիրի իւշ
նօքթա իլէ քէնտի շակիրալէրինէ թա-
լիմ ու թէտրիս իտէր իմիշ , շէօյլէ
քի :

4. Նէմոէն , ույգուսըղլըգտան ,

սինիր սարսըլմասընտան , տէրէճէի
հէրաբէթին թէպէտտիւլթընտան ,
վէ պու կիպի սայիր թէտապիրսիլլիք-
լէրտէն իճթինապ իաիլմէլի տիր :

2. Աղ եէմէլի , Փագաթ պէսլէի-
ճի իէմէքլէր եէմէլի տիր : Փագաթ
էթ չօդ եէմէմէլի տիր :

3. Էկէրչի խաթթէնիդէ , 80 եա-
շընա եագլաշարագ , ազաճըգ աֆիյ-
եօն եութուրապիլմէքլիկի իթիեատ
իթտիրէպէլիր իսէնիդ , էքսէրիեա ,
Էօմբիւնիս խայլի այլա՛ վէ խայլի սէ-
նէլէր ուղաթմալ շլաճագսընըլ : Իս-
պիրթօեա կէլինճէ , հէր պիր խաա-
թէ պունտան եէմէք վագթինտէ կիւն-
տէ իւշ եա տէօրթ տէֆա իլմէլի տիր :

ԲԵՉԵԹԱ

ԹԱՁԷ ՊՕԵԱՆՄԸՇ ՕՏԼԱՐԸՆ

ՀէվըՍԸՆԸ ԹԱԹՀԻՐ ԻԹՄԷՖ : —Թա-
ղէ պօեանմըլ պիր օտանըն վէ եա-
խօտ եէնի եարըլմըլ պիր խանէին
նէմաք հէվասընը սըհէթ ու աֆիյ-
եէթէ եարաեաճաք պիր հալէ գօյ-
մագ իշին էն չարէսագ վասըթա՛ հէ-
վանըն մէպըուէն կիրմէսինէ խատիմ
օլան քեաֆֆէի պիւլք վէ քիւշիւք
փէնճիլէլի աշըք պըրագմալը տըր :

Էկէրչի տահա չապըգ գուրումա-
սը արղու օլունուր իսէ , հէր պիր օ-
տա իշին 100—120 կրամ «տսիտ սիւլ-
ֆիւրիք» ալմալը , վէ իշպու մըգտարը
իքի միւսալի գըսմա թագսիմ իլէ-
տիքտէն սօնրա , իքի գապար տէրու-
նինէ վաղ օլունմալը , վէ պու գապ-
լար պիրպիրինտէն էքէիճէ ուղագ
պիր հալտէ եէրէ գօնըլմալը տըր :

Պու «տսիտտէն» ինթիշար իտէն
պուղու՛ պօեատան հասըլ օլան դօ-
գուլարը տէֆ ու իղալէ իտէր , պիր
գաշ սաաթ սօնրա , վէ «տսիտ»ին
թէէսսիրի քէսիլտիկինտէ , թէճտիտ-
հէվաեա իհթիմալ օլունարագ , օտաի
նըն իդամէթէ սալիհ պիր հալ քէսպ
խտէր :

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԵՅԱԻ
ԸՆԴԱՐՁԱԿ

Օ Ր Ա Յ Ո Յ Ց

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻԻՆ Գ. ՊԱՂՏԱՏԷԱՆ

Գինն է 3 դահեկան

Կեդրոնաեղին է Գի Պաղտատեան գը-
րատուն , Յակոբեան խան թիւ 15
ՏՅ22 6—6

ՏՕՔԹԵՈՐ ՊԱՍԵԱՆ

Մանկաբարձ և մանկադէտ կանանց և տղայոց հիւանդութեանց՝ որ իւր արհեստը վիճենայի, Փարիզի, և Լօնտոնի հիւանդանոցաց մէջ իմաստասիրելէ վերջը, տասն և ութ տարուան փորձառութեամբ ալ կատարելագործած է, մեծ զգուշութեամբ և գիւրդին կերպով կը դարմանէ իրեն գիմող հիւանդներն:

Տօքթէօր Պասեան ձրի պիտի դարմանէ աղքատներն ամեն ուրբաթ և կիրակի օրերն կէսօրէն մինչև երեկոյ՝ իւսկիւտար Ս. Խաչ եկեղեցւոյ փողոց թիւ 3 իւր բնակարանը:

Ի գիւրդութիւն իւր յաճախորդած կը գտնուի նաև երկուշարթի, չորեքշարթի և չարաթ օրերն Պօլիս կամուրջին գլուխը վ. Մաննիի գեղարանը և Մահմետ բաշա Գ. Գաբամաճեանի գեղարանը և Կէտիկ բաշա Կեղբոնական գեղարանը:

ՏՕՔԹԵՈՐ

ՄԱՏԱՄ ՊԱՍԵԱՆ

Բժշկուհի և մանկաբարձ (լուսւթա) որ երկար տարիներէ յետէ մանկաբարձական ճիւղը գիտական և փորձնական տեսակետով կատարելագործած է: պիտի գտնուի երկուշարթի, չորեքշարթի և չարաթ օրերն կէս օրէն վերջը Կ. Պօլիս, կամուրջին գլուխը վ. Մաննիի գեղարանը, Մահմետ բաշա Գ. Գաբամաճեանի գեղարանը և Կէտիկ բաշա Կեղբոնական գեղարանը, ինչպէս նաև իւր տունը որ է Իւսկիւտար Ս. Խաչ եկեղեցւոյ փողոց թիւ 3:

ՏՕՔԹԵՈՐ Տ. ՊԱՊԱՆԵԱՆ

Մանկաբարձ և մանկադէտ կանանց և տղայոց հիւանդութեանց, սոյն ճիւղերն ի Փարիզ փորձառութեամբ կատարելագործած ըլլալով՝ այժմ իւր բնակութիւնը հաստատած է ի Գատը գիւղ, Մօտա հոտտէսի, Անթիպոյ գեղարանին դէմ թիւ 87 տունը, որ ամէն առաւօտ մինչև ժամ

5 հիւանդ կ'ընդունի: Ի գիւրդութիւն իւր յաճախորդաց վերջիչեալ Տօքթէօրը կը գրաստի նաև ամէն օր կէս օրէն մինչև ժամ 9 Մաքրի-գիւղ իւր տունը և 10էն 11 կամուրջին գլուխը Քիւլիսի գեղարանը:

Ձրի դարմանք կիրակի օրեր մինչև կէս օր իւր Գատը գիւղի բնակարանը:

ՏՕՔԹԵՈՐ ՕՆՆԻԿ ԳԱՐԱՄԱՃԵԱՆ

Տօքթէօր Օննիկ, Կ. Յ. Գաբամաճեանէ ք. օր ուսումնասիրած է մասնաւորապէս ներքին. մորթային և կտանց հիւանդութիւններն պատուով ի ծառայանել Արգոյ հասարակութեան թէ՛ հիւանդ կ'ընդունէ ամէն օր Անթիպոլիս Ա. Պաշաճար քաղաք 40 թիւ իւր տան մէջ և կը գտնուի ամէն չորեքշարթի և չարաթ օրերը ժամը 8նէն լիւրջ Պաշաճար քաղաք Պօլիսէ քիչն սիւր գեղարանը:

Ձրի խորհրդակցութիւնը ժամը 6էն 9, ամէն հինգշարթի իւր բնակարանը և երեքշարթի օրերը Արայեան ձիւմանի փոխարին գեղարանը ի Սամաթեայ:

— 120 —

որդ Մուրատճայի ամուսնութեան կը հաւանի:

— Բայց ատի պարզապէս ստախոսութիւն է:

— Հակառակը չեմ պնդեր. եթէ չարժեր երկու ամուսնեւ կեանքը փրկել այս օրինակ չնչին սուտով մը, խօսքը գոյնէնք:

Կոմսը երրորդ անգամ Բագարատայ նայեցաւ, կը դարմանար երիտասարդին նրբամոտութեան վրայ:

— Միթէ կարծուած էն մեծ վտանգ՝ կըսպառնայ այդ երիտասարդաց:

— Բան մը չեմ գիտեր տէր իմ բայց ամեն ինչ կ'սպասեմ, թերևս վաղը դիշեր Եւփիմէն աւեանդելու փորձ փորձեն:

— Ինչ կ'սես:

— Վախնալու բան չիկայ կրնաք հանգարտ ըլլալ քանի որ գիտեմ, բայց երբ չը գիտեմ, այն ատեն սպասախանատու չեմ:

— Սյս հաշուով ուրեմն կ'սես թէ պէտք է ամուսնանան:

— Եւ որչափ կարելի է շուտ:

— Լաւ ուրեմն վաղը պիտի խօսիմ դերկոմսին հետ այս խնդրոյն վրայ, թէն խօսին ալ աւելորդ է, իւր հաւանութիւնը արդէն տուած է նա:

— Քանի որ այդպէս է, գործը կ'իսկովն ընցած է, կը մնայ նամակ մը շարագրել կոմսին բերնէն:

— 117 —

— Նորին վսեմութիւնը արդեօք կը ննջէ հարցուց Բագարատ, առանց դռնապանին հարցման պատասխանելու:

— Ձեմ գիտեր, Ատուլֆ վարի սրահը տօմինօ կը խաղայ անոր հարցու, դիտես որ կոմսին սենեկի սպասաւորութիւնը այն կնէ:

Շնորհակալ եմ ըսելով Բագարատ ներս մտաւ և ուղղակի Ատուլֆին գտնուած սրահը դնաց ուր Ատուլֆ իւր մէկ պաշտօնակցին հետ կատաղաբար տօմինօ կը խաղար:

— Բարեւ, իմ սիրելի Ատուլֆ, արդեօք կոմսը արթննալ է:

— Դեռ զանգակը չը դարկաւ, հետեւաբար այս որահուս գրասենեակին ըլլալու է:

— Խնդրեմ իմացուցեք իրեն որ աստ կը գտնուիմ և ունկնդրութիւն մը կը խնդրեմ:

Ատուլֆ դժկամակութեամբ տօմինօն կիսատ թողլով մեկնեցաւ և երկու վայրկեան վերջը դառնալով ըսաւ:

— Նորին վսեմութիւն ձեզ կ'սպասէ:

Բագարատ սենեկապետին հետեւելով կոմսին գրասենեակը մտաւ:

— Այս ատեն, ինչ նոր լուր հարցուց կոմսը հետաքրքրութեամբ:

Բագարատ վարանմամբ սպասաւորին նայեցաւ:

ԱՒԵՏԻՍ ՊԵՅԼԷՐԵԱՆ

ՃԱՆՖԵՍՏԻ ՄԱՂԱԶԱՍԸ

Իսթանպուլում չարշուկի քեպիրտե
Սանտալ-պետեսմէն սօգաղը Ն. 7

Իշպուռ մաղաղատա, հէր նէվ
նէֆիս իրէքլի եանի սիեան հրօն
սաթէն տը լիօն, օթօման, ար-
միւ, ֆայլ ֆրանսէ, չիչէքլի
տամասէ, սաթրանճլը դատի-
ֆէ վէ սայիր բէնկլի գումաշ-
լար պուլունուր:

Թալիպ օլան ֆամիլեալա-
րըն միւրաճաթլարընտա, կէ-
րէք գումաշլարըն նէֆասէթի
վէ կէրէք էհվէնիւթի ճիհէ-
թիլլէ խօշուտ օլաճաղարը
խասսէթէն պէեան օլընըր:

ԵԱՆԿԵՆԱ ԳԱՐՁԸ ԱՆՕՆԻՍ ՄԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԸ- ՍՏԱՆՊՈԼ ՎԷ ԱՆՍՏՈԼՈՒ ԻԶԻՆ ՄԻԻՏԻՐ ՎԷ ԱՃԷՆԹԷ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ԳՈՒՐՄՈՒԶԻ. LA ROUENNAISE

1837 ՏԷ ԹԷԷՍԻՍ ՕԼՈՒՄՈՒՇ

ՄԷՐՄՈՅԷ

4000,000 ՖՐԱՆԿ

Իհթիաթ ադչէսի տախիլի հիսապ տէկիլ տիր

L'INDUSTRIELLE

ԵԱՆԿԵՆ ՇԻԻՊԵՍԻՆՏԷՆ . . . 1,500,000 ՖՐԱՆԿ

ՍՍԸԼ ՄԷՐՄՈՅԷ . . . 5,000,000

LA CAISSE D'ASSURANCES MUTUELLES

Շանղընտան մա'տա ադնամ վէ հայվանաթ տախի սիկուրթա օլընուր:
Թալիլի մալիւմաթ ալմագ իսթէյէնլէր Գալաթատա Գ րանթի-
նա սօգաղընտա Լէօն խանընտա 1, 2, 3, 4, նօմէրօլու իտարէխանէյէ
թէշրիֆ իթմէլէրի:

ԷՏԻՐՆԷ ՎԷ ՇԱՐԴԻ ԲՈՒՄԷԼԻ ԱՃԷՆԹԷ ՎԷ ՄԻԻՏԻՐԻ

Գ- ՏԵԼԻԳԱԹՕՍ

— 118 —

—Ատուլֆ մեզ մինակ թող ըսաւ կոմսը,
Բագարատայ միտքն հասկնալով:

Սենեկապանը դուրս ելնելով դուռը գոցեց:

—Հիմայ խօսէ ըսաւ կոմսը:

—Տէր իմ, տէրութեան դէմ սոսկալի դաւ-
մը կը նիւթեն. տասն և վեցներու օճաքը նի-
ղամին դէմ խռովութիւն պիտի հանեն. վաղը
գիշեր Գապաքճի օղլուին նիղակակցութիւնը
պիտի խնդրեն:

—Ուրկէ գիտես այս ամենը:

Բագարատ մի առ մի կոմսին պատմեց
Եաղմուրի դինետան մէջ նոյն գիշերուան ան-
ցածներն:

—Այժմ ըսաւ առաւօտուն կանուխ պէտք
է խմացնել այս ամենը Մեծ. Եպարքոսին, բացի
Նիկոլի մեղսակցութենէն:

—Ինչպէս գոչեց կոմսը այդ տիրասպանը
անպատիժ թողում:

—Ընդհակառակը, գրէ նիղամ ուստասի
Յարութիւն ամիրային որ Նիկոլն վաղը ան-
պատճառ քեզ զրկէ, երբ Նիկոլ ձեզ ներկա-
յանայ, կըսեք իրեն թէ ամեն ինչ գիտեք և
ստիպեցէք զինքը որ Նիղամ ուստասիի տան
տնտեսուհի օրիորդ Աննայի հետ ամուսնանայ
անմիջապէս:

—Եթէ ամուսնանալ չուզէ:

— 119 —

—Պիտի ուզէ քանի որ անդին կախաղա-
նը իրեն կսպասէ:

—Բայց ինչու նա ևս ուրիշ դաւադրաց
հետ չը պատժուի:

—Կարծեմ ըսի արդէն ձեր մեծութեան
թէ այդ մարդուն հետ կարգադրելիք հաշիւ
մը ունիմ:

Կոմսը դարմանօք Բագարատայ կը նայէր:

—Թէև բան մը չեմ հասկնար, բայց ը-
սածիդ պէս պիտի ընեմ:

—Ասկէ զատ դերկոմսը որչափ կարելի է
չուտով պէտք է ամուսնանայ Մուրատճայի
աղջկան հետ:

Կոմսը դարձեալ դարմանօք գլուխը վեր-
ցնելով Բագարատայ նայիլ սկսաւ:

—Այս ըսածս անհրաժեշտ է տէր իմ, այն
ժամանակ փոքր ինչ ապահով կրնան ըլլալ:

—Էհ, ըսելը դիւրին է. բայց խօշնդոտ-
ներ կան, նախ աղջկան հայրը մինչև որ դեր-
կոմսին հօրն հաւանութիւնը չտանայ, իւր
հաւանութիւնը կը մերժէ այս ամուսնութեան
համար:

—Դերկոմսին հօրը գիրն կը ճանչնայ Մու-
րատճայ:

—Ոչ:

—Լաւ ուրեմն, նամակ մը կը գրուի դեր-
կոմսին հօրը բերնէն որ իւր որդւոյն ընդ օրի-